

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Радийки: 29-41.
Дружарки 29-26.
В СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

До т. 1: публіцистично діяльність д-р А. Річинського в сфері церковних справх простягалася передовсім на його власні журнали "На парості" і "Рідна Церква". У цих органах д-р Річинський виступав проти підписки у православних єрархії та народу проти митрополита Дениса Євдокіма, однак він митрополита він сам митрополит ніколи він не спростовували робили їм закидів, і то таких закидів, які говорили про кардинальні пчинки. Конкретно писав д-р Річинський у пресі про незаконну розподілу церковної землі на Волині; в нізому вищій церк. ала-

ди; наслідком тих ревецій прокуратура розпочала слідство.

До т. 2: *усні доклади* д-ра Річинського про церковні справи, це були візанти по читальнях „Провітні“, все були припорошені до проміжних статуту й обмежувалися до історичних тем (переповідаючи історію православної церкви).

До т. 3: *український церковний православний відом* у днях 5—6 червня 1927 року стояв на строго канонічному ґрунті й виступав проти штучного замосковщення української православної церкви в Польщі, проти особи самого митрополита нічим себе не проявив, що більше, організатори й провід того візиту свідомо проминали всякі атаки на митрополита (автор цих радків подав тоді в кількох числах „Діла“ детальний звіт із того аудиторського візиту).

До т. 4: *агітація* д-ра Річинського проти вищої церковної влади перед *звинуваченнями* чинниками йшла в двох напрямках: а) у минулому році д-р А. Річинський вислав меморіал до „Світової християнської конференції“ у Львові, в якому відкрито виступив безпосередньо проти особи митрополита Дениса, а саме: у порушенні монашеских обіттів. Цього порушення мав митрополит допуститися *неморальним життям*. Мимоходом нажучи, торкнувшись у тому меморіалі персональна справа митрополита Дениса є прилюдною тайною і має деякі „пикантні“ моменти, які — очевидно — входять у сферу яскравої скандальності. Так нпр. відомо, що митрополит у ділив пані Ю. розводу, а її чоловік заскаржив той розвід до церковного патріарха; нині пан Ю. має високу посаду в кременецькій консисторії, а брат пані Ю. — високу посаду у варшавській митрополії. Отож митрополит Денис не потягує д-ра Річинського до сутової відповідальності за речі, сказані у львівському меморіалі, лише — воля кинути на нього... анатему! б) До виступів д-ра Річинського на зовні треба теж зарахувати його подання до польського уряду, в якому теж вказував на порушення митрополитом канону, а саме того, що виразно наказує єпископам жити у своїй дієцезії; митрополит Денис, як волинський єпископ, не живе на Волині і показується туди дуже рідко.

Ясно, що всі ці провини, закинені д-рові Річинському, ні трішки не порушують *канонів* і тому треба було пошукати якоїсь іншої правної причини для „анатем“. Шукати за нею, найшвидше 55-те правило святих апостолів, яке наказує вірним „не досаждати своєму єпископу“ („не досаждати“ — недошкульовати). Це „правило“ стало мабуть уперше загалом в історії церкви причиною кинути на когось анатему; пригадуємо, що нпр. білоруського сенатора Богдановича виключили з православної церкви в Польщі за відступництво.

Якже відбувся акт кинути анатему, з чим він адекватний і які його безпосередні ширші і дальші наслідки.

Про це у завіршньому числі.

І. Кедрич.

Радянська Україна.

„Десятинну церкву під безвірницький кліб“.

Під таким нинішнім наголовком читаємо у київській „Пролетарській Правді“ ось що: „Робітники трамвайного парку ім. Красіна ухвалили зняти питання перед відповідальними організаціями про закриття Десятинної церкви для того, щоби перетворити її в міський антирелігійний кліб. Робітники цих підприємств закликають інших робітників приєднатися до їхньої постанови“. Отже постановили „зняти питання“. А не анічуть, що переміна десятинної церкви в безвірницький кліб піде дуже легко. Читавши ту замітку і дивуючись, де політичний розум у тих, що задумали робити „рай на землі“? Невже вони думають, що досягнуть щонебудь корисного для себе через таку переміну найстаршої святині в Києві у значний коршум та дім розпусти? Навіть сам Люципер анічуть не придумав бч грішної провокації проти себе як це зробили комуністи, ініціюючи переміну десятинної церкви в безвірницький кліб. Бо й Люципер порадив би мабуть тієї святині не зачіпати та не плутувати вже хоч би з уваги на її давнину, традицій та мистецьку цінність. — Та київським комуністам і того мало. Вони, як зачуваємо, заходяться останніми часами вже і біля того, щоби перемінити в одинокую в Києві уніятську церкву в безвірницький кліб. — Словом, останніми часами комуністи „потоплюють у протирелігійній ванналі“. Перетягують струни людської терпимості. Але хоч як там населення звикло терпіти, то не виключено, що в тому випадку його терпіння таки урветься. А комуністи сіючи вітер, будуть збирати бурю.

„Вибори“ нових членів до УАН.

На загальних зборах культурних і наукових робітників Харкова, що відбулися 28. квітня, рішення висунути на членів Української Академії Наук таких членів: а) у відділі соціологічних і філософських наук: *Скрипника* (теперішній наркомосвіт), *Семковського* і *Юриця*; у відділі економічних: *Крижановського* (член Всесоюзної Академії); у відділі фізико-математичних наук: *Кравчук*, *В. Затонський* та *Гольдман*; у відділі біологічних наук: *Вілюсов* і *Третяков*; у відділі хемії *Паладин* і *Орлов*; у відділі технічних наук: *Усенко* і *Маковський*; у відділі сільсько-господарських наук: *Шалігер* (теперішній народ. комісар земельних справ в УСРР), *Соколовський*, *Вайлов*, *Висоцький*, *Холодний* і *Яната*; у відділі геології: *Лебедев*, *С. Рудницький* і *Е. Оноков*; у відділі історичних наук: *Матвій Яворський*, *Ігнатівський*, *Слабченко* і *Євразийський*. Крім того на тих самих зборах рішення висунути на членів Академії українського поета *П. Тичину* і білоруського поета *Янка Купалу*. Порушено також справу вибору в члени Академії учених з Галичини, але не названо ні одного імені. З наведеного бачимо, що між кандидатами на яких 60 відсотків переважують москалі, що працюють тепер на Україні в характері „спеців“. Є там також комуністи, що з наукою мало мали спільного. Але найдивогаднішим кандидатом на члена Академії є такий такий комуністичний вчений і „марксо-ленінської крові“ історик як *Матвій Яворський*. Дійсно не

завидним ставе престиж Академії, коли в ній будуть „асідати“ такі академіки як цей останній.

Закон про оборот землею.

Новий законопроект міністерства земельних реформ.

Міністерство земельних реформ підготувало новий закон про оборот землею, закон, який радикально змінив досі обов'язуючі постанови, а який — ставши обов'язуючим законом — викликає би глибокий переворот у господарчих відносинах.

Міністерський законопроект змагає до зовсім відмінного управління обороту землею, як досі обов'язуючі постанови разом із законом про земельну реформу. На випадок зголошення якоїнебудь трансакції, якої предметом є земельна нерухомість або лісний об'єкт, законопроект застерігає земельному урядові право спротиву і первокупі зголошених нерухомостей. Під трансакції про оборот землею законопроект підтирає теж аренду з речинцем понад 6 літ.

Постанови про приновордовування спротиву земельним урядом є дуже загальні і неясні, даючи найширше і найдовільніше право коментування та підготовляючи ґрунт до повної самоволі. Земельний уряд може спротивитися наміреній трансакції між іншим, „коли вона стоїть в суперечності з основами раціонального земельного устрою або є небажана з огляду на публічний інтерес“ або „коли з огляду на особу набувача (арендатора, ужитковця) або з інших причин, не дає гарантії належного господарювання на набутому (виарендованому) просторі“. З тих самих причин може земельний уряд приноворити примусовий викуп.

Законодавець зовсім не вняв ніяких гнучких понять, як „недостача гарантії належного господарювання“, „публічний інтерес“, „огляд на особу набувача“, а головною „іншою причиною“. Ясно, що під цими незасованими поняттями відкривається широке поле до суб'єктивної самоволі і навіть зловживань.

Законопроект дає право земельним урядам відступати набути нерухомості (шляхом викупу) третім особам, що може мати вплив на рішення влади. Заінтересовані особи мають утруднену оборону своїх прав й інтересів з огляду на неспроможність оборони перед Найв. Державним Трибуналом від постанов земельних урядів, виснесених на основі свого суб'єктивного погляду.

Польська преса, яка подає ці уваги про розроблюваний законопроект, зазначає, що згадані вгорі постанови суперечать конституції, цілком низці постанов кодексів, цивільної процедури то-що.

Колиж польська преса виступає проти цієї самоволі, яку хочуть вбрати в рамки закону, то оскільки небезпечним був би такий закон для нас, що мали вже нагоду докладно познайомитися з національною політикою земельних урядів, особливо в часах всевлادی Вітоса.

ПОС. ВОЛОДИМИР ЦЕЛЕВИЧ.

Самоврядування.

Незвичайний зріст самоврядних бюджетів.

Самоврядні бюджети в Польщі виказують нахил до неперіодичного скорого зросту. На маємо ще урядових статистичних матеріалів про бюджети самоврядних установ на 1928/29 рік. Всежтаки деякі відомості про них вже проголошено.

І так надаличайні (інвестиційні) видатки повітового самоврядування і виділених міст виносили: в 1927/28 р. — 156,700,000 злот.; в 1928/29 р. — 395,000,000 злот.

Отже зросли більше як на 150 проц. протягом одного року. Звичайні видатки тих самоврядних установ зросли в тому самому часі на 37 проц.

Коли прийняти дуже скромно, що 60 проц. надзвичайних видатків повітової самоуправи і виділених міст на 1928/29 р. мали би покрити позички, то одержимо на 1928/29 р. суму позичок на 240,000,000 злотих.

Кольосальний зріст обдуження самоврядних об'єднань є нездоровим об'ємом і тривалим „ментом“ для них, а це тим більше, що відсотки від тих позичок є дуже високі. Колиб зростає далі депривіційний нахил затипання позичок за всяку ціну і безогляду на умови, то належить подивитися, що вже вкоротці фінансова господарка самоуправних об'єднань найдеться в гострій коїлі і стане через маревом банкрутства.

На загал зріст висоти самоврядних бюджетів в року на рік не стоїть в ніякому розумному аналязі зі зростом заможності населення. Навпаки. Бюджети самоврядування ростуть, а податкова сила населення маліє.

Господарка т. зв. повітової самоуправи в Галичині.

І. Загальні уваги.

Пишу т. зв. повітова самоуправа тому, що, як я вказав в моїй статті під заголовком „Національний склад повітових репрезентацій“, виборна повітова самоуправа в Галичині не існує. Є лише повітові старости, як правительственні комісарі повітової самоуправи і їхні прибічні ради, іменовані політичною владою.

Ми і за австрійських часів не мали найменшої причини бути вдоволеними і зі складу і з господарки повітових рад і повітових виділів. В повітових репрезентаціях ми не мали належного нам заступництва, а це завдяки куріальній виборчій організації. Керманцями повітової самоуправи т. зв. повітовими маршалками за австрійських часів були поміщики польської народності, які дбали в першу чергу про береження інтересів великої земельної власності, а не дбали про потреби широких селянських мас.

Всежтаки австрійські повітові маршалки краще вели повітову господарку від теперішніх керманців повітової самоуправи. Вони походили з повіту, аніж господарське положення повіту, аніж потреби населення повіту, а передовсім знали вартість гроша і вели обачливу господарку фондами повіту. Теперішні керманці повітової

самоуправи походять з різних сторін польської держави, їх ніщо не в'язє з повітом, вони не знають новіс місцевих відносин і потреб населення, а в додатку змінюються дуже часто.

Тимто стан повітової самоуправи в Галичині є дуже невдираний, а признають це навіть і правительственні кола. Населення, обтяжене щораз більше повітовими тягарями, вичікує з нетерпінністю тої хвилі, коли замість наказаних комісарів до повітової самоуправи придуть виборні повітові репрезентації. Теперішній стан не дасть вже довго удержати.

Теперішні керманці повітової самоуправи ведуть таку саму господарку по повітах як до недавня наказні громадські комісарі по громадах.

II. Видатки на адміністрацію.

Т. зв. повітова самоуправа в трьох східно-галицьких повітах видала в бюджетному році 1927/28 2,300,000 злот. на кошти загальної адміністрації. В бюджетному році 1928/29 збільшилася кошти загальної адміністрації щонайменше на 30 проц. Ці кошти є дуже великі, коли візьмемо під увагу, що не вчислюється до коштів загальної адміністрації, кошти удержання повітових лікарів, повітових дорожніх інженерів, дорожньої та санітарної служби і т. п.

За австрійських часів пов. маршалки не обирали ніякої винагороди. Тепер повітові старости за ведення повітової господарки „побирають“ з повітових фондів окрему щомісячну винагороду, що дорівнює або і перевищує їхню платню як державних службовиків. Коли староста виїжджає на повіт без огляду на те, в якій цілі, по числу собі повинно з'їзти і як представити пов.

На педагогічні теми.

Анкета у шкільній справі у Празі.

(Особисті спостереження.)

В дні 8—12 квітня міністерство шкільництва та нар. освіти ЧСР. скликало анкету з представників високих шкіл, політичних партій, учасників і різних громадських організацій, в числі 148 осіб, для обговорення питань, зв'язаних з реформою шкільної системи.

Анкету, що відбулася в залі сенату відкрити промовою міністра освіти д-р Штерфанек який висловив, що зробило міністерство протягом десятирічного існування ЧСР та що слід виправити або цілком змінити в шкільній справі, щоб осягнути небезпечки відсталості ЧСР в порівнянні з іншими країнами на культурній полі.

Безпосередньо після промови міністра виступив проф. унів. д-р Вилжовський, який гостро критикував порядок комплектування анкети і зі свого боку пропонував попросити до складу учасників анкети чотирьох осіб, в тім числі доц. унів. д-ра Пийгоду, як авторитетного спеціаліста в справі єдиної школи, себто питання, яке неминує займе центральне місце в анкеті. Хоча до пропозиції проф. Вилжовського поверталося потім декількох промовців, однак міністр не вважав можливим задовольнити це побажання з той причини, що збільшення учасників анкети може але відбитися на продуктивності самої анкети. Зате він обіцяв запросити їх на другу анкету, яку міністерство має намір скликати в близькому часі для обговорення питань суто педагогічного характеру.

Мущу сказати, що при обговоренні питання про єдину школу не раз відчувалася відсутність спеціаліста, який міг би розв'язати ті сумніви щодо практичного переведення в життя принципів єдиної школи, які висловлювали поодинокі промовці.

Порядок ведення самих засідань анкети визначався деякими особливостями, про які також необхідно згадати.

По-перше, засідання продовжувалися щодня від 9 годин ранку до 7—8 г. ввечері без нічної перерви. Розуміється, ні один з учасників не міг висидіти ціле засідання, а залишав його для відпочинку в міжпочинку тоді, коли вважав для себе це зручним. З уваги на те кожний з учасників пропустив ту чи іншу частину засідань, що, розуміється, не могло не відбитися на цілості його враження та повноті охоплення тих відповідей думок, які має кожний учасник анкети, що слухав рефератів і дискусій в окремих питаннях анкети.

По-друге, багато промовців виступало на анкеті з тєю метою, щоб оголосити в імені відповідної установи чи організації наперед виготовлену відповідь на той чи інший запит анкети. Отже наперед виготовлена відповідь переділювала увагу такого промовця, позбавляючи його можливості висловити свою думку так, як склалася вона у нього тут, на анкеті, під впливом вислухання рефератів і дискусій.

гової політичної влади і як керівництво повітової самоуправи.

Кожний староста, коли лише став керівником повітової самоуправи, уважав першим своїм обов'язком для життя повітової самоуправи закупити особове авто. Таке авто мало уможливити часті поїздки старости і повітових службовців до подільських громад повіту в існуючих шлях. Тепер в Галичині нема, здається, ані одної повітової самоуправи, яка не була би в поїздках особового авто. Покупували авто навіть такі повіти, де є лише кілька кілометрів відстані до найближчих міст, призначених для їзди авто. Знаю особисті курйозні випадки. Староста одного з найбільше аніцих повітів подільських налягав на повіти з огляду на незначний приріст матеріальних положень повіту удався з депутатів місцевого населення до Варшави і поклопотав там для повіту низькопроцентну позичку. За позичені гроші закупив він особове авто.

Кошти закупки авто не містяться в видатках на загальну адміністрацію, лише в різних інших видатках, найчастіше в надзвичайних (якості-ційних). Коли почисимо, що всі 35 повітів самоуправи трьох австро-галіційських повітів закупили особові авто лише по ціні 1.500 доларів, то загальні кошти закупки авто вийшли б 52.500 доларів. Досі же деякі повіти самоуправи не сплачували цілості ціни купки.

В цей спосіб до коштів загальної адміністрації є певний постійний і значний видаток, а саме: кошти утримання шофера, авто та гаражу. Крім цього коштами повіту утримуються коні, поїздки, фірми, теж для життя старости.

Далішою чергою повинна бути велика про-

По-третє, після дискусій та кількох слів рефератів на ту чи іншу тему анкети ніякого голосування не передувало. Внаслідок цього відпала можливість певного узагальнення для учасників анкети про загальне рішення того чи іншого питання анкети, тим більше, що в дискусії по окремих питаннях виступало пересічно біля 1/3—1/4 всього числа учасників анкети, так, що думка решти учасників залишалася повністю невисловленою. Та й ті, що виступали в дискусії, не завжди яскраво підкреслювали, яке саме рішення приймають вони щодо того чи іншого питання. Тому не дивно, що кожний часопис по своєму оцінював загальне враження після виступів учасників у дискусії по окремих питаннях. Так напр. „Народні Освобожені“ додержувалося тієї думки, що більшість учасників анкети висловилося за єдину школу, тоді як „Нідове Новини“ в повній протилежній думки.

На обговорення анкети міністерство поставило такі запити: 1) чи слід залишити народну школу з 5-ти річним курсом і далі вищий ступінь (міщанську школу) з 3-річним курсом, чи слід завести народну школу з 4-річним курсом і вищий ступінь також з 4-річним курсом; 2) чи слід залишити міщанську школу з 3-річним курсом (4-й рік факультативно), чи слід встановити в ній 4-річний курс (5-й рік факультативно), якщо народна школа має бути 4-річною школою; 3) чи має залишитися міщанська школа обов'язковою школою, як вищий ступінь народної школи, чи вона має обслуговувати лише більше здібних учнів; 4) як полегшити перехід з міщанської школи до середньої; 5) чи слід зберегти основу двох типів середньої школи — гімназичну в реальному, чи слід організувати середню школу за єдиним планом, а саме так, щоб єдина середня школа мала спільну 4-класову основу та приблизно три подібні відділи у вищій ступені середньої школи; 6) чи можна без школи успішного студіювання у високих школах перенести навчання латинської мови на вищий ступінь середньої школи; 7) які реформи слід перевести в спеціальних школах (комерційних, промислових і т. д.); 8) чи слід зберегти мaturalні іспити чи можна замінити їх вступними іспитами у високих школах.

Центральне місце в анкеті займали два питання: про єдину школу і про роль латини в середній школі.

Хоча в програму анкети питання про єдину школу — від народної до середньої — просто не було поставлено, однак обидва реферати на теми двох перших запитів анкети (шкільний інспектор Черни та управитель міщ. школи І. Крута) висловилися за реформу шкільної системи в напрямі єдиної диференційної школи, як це було ухвалено на з'їзді „Педагогічний Тиждень“ (див. про це мою замітку в „Діалі“, ч. 44, за ч. р.).

Теж питання виникло і при обговоренні третього й четвертого запитів анкети, — вказу на реферат учителя Врана та виступ проф. Вилжовського в дискусії, однак значна частина учасників дискусії визнавала єдину школу лише за ідеал, до якого слід прагнувати, а для теперішнього часу вважала необхідним заснуван-

сту видатків на адміністрацію в зріст скільки повітової самоврядної бюрократії. Як службовик повіту дістають засканий хліб всі будівничі польськості на „дресакх“. Нові посади ростуть як гриби по дощі, а в деяких повітах число повітових службовців вносить дванадцять кілок осіб.

Не слід забувати, що самоврядні службовці не вкраше платі як державні, бо крім платі в висоті платі державних службовців побрають ще п'ятнадцятипроцентний комунальний дозаток. В додатку в самоврядній службі скорше а-вансується.

На адміністрації союзові комісії при обговоренні діяльності старости, як керівників повітової самоуправи, посла Пухея з „Визволення“ і Цюлковця з П. П. С. ствердили, що в деяких повітах в урядових льокалах повітової самоуправи містяться бора безпартійного блоку співпраці з урядом і що керівниками тих бор є службовці повітової самоуправи. Репетити агаданних послів заскочили навіть послів з однієї і вони устами посла Стрельського заявили, що таку поведінку уважати немисною і зарізати зібрання своїх партійних бор в льокалах повітової самоуправи.

Думаю, що цей один інцидент найкраще характеризує діяльність теперішньої т. зв. повітової самоуправи і ступінь розполітикування її службовців.

Щоб оздоровити діяльність повітової самоуправи в тім відношенні діяльності слід перш за все розуки бюрократичного апарату, припинити його розполітукування і ввести засаду суцільного фінансування самоврядними фондами.

Aspirin
TABLETKI
при об'явах перестуду
ревматичних болях.
До ноуту в апіках.

пів ріжних осередках досвідних шкіл для перевірки на практиці принципів єдиної школи.

Щодо питання про місце латини в середній школі, то тут захисниками двох крайніх течій виступили проф. унів. Новотий (за латину в 1-ої класи гімназії) і проф. унів. Вилжовський (за латину в 5-ої класи класичного відділу середньої школи). Більшість промовців висловилося за те, що навчання латинської мови слід пересунути до 2-ої або 3-ої класи гімназії.

Живу дискусію викликала також питання про мaturalні іспити. Деякі промовці (напр. проф. унів. Гендріх) висловилися за реформу іспитів у тому напрямі, щоб улічити учневі певну свободу у виборі предметів при матурі, а також за зрівняння всіх середніх шкіл щодо права вступу абсолвентів до високих шкіл (проф. Вилжовський і ін.). Цікаво, що майже всі промовці висловилися за збереження матурі.

Хоча анкета й не виявила певної думки щодо тих питань, які поставлено на її обговорення, всеж таки вона безперечно дала багатий матеріал міністерству освіти при виробленні ним законопроектів у справі шкільної реформи, які поготує для законодавчих установ.

Наприкінці не можу не згадати, що в анкеті думала й українська мова у виступах двох представників із Закарпатської України — директора ужгородської гімназії А. Алишевича та посла А. Волошина.

Прага, 23. IV. 1929 р.

Ст. Сіропало.

Дипломатичний крок Німеччини в Москві.

В Москві під час свята 1-го травня військової комісар Радянського Союзу Ворошилов виступив промовою, в якій дуже різко висловився проти Німеччини. Він висловив усі країни, а яких гноблять пролетаріат і між ними згадав Китай, Індію і „так звану демократичну Німеччину“. Крім того він дуже гостро критикував поведінку берлінського президента поліції Геррібеля. Під час походу в Москві деякі групи робітників несли плакати з карикатурами на членів німецького уряду. Як повідомляють берлінські газети, Німеччина поробила в справі цих подій відповідні дипломатичні кроки.

Пам'ятник для поета-мистця.

Із Борислава дістаємо поклик від заснованого там громадянського комітету в справі будови пам'ятника на могилі Корнила Устияновича.

Наш поет-мистець помер дня 21. липня 1903 р. у селі Довге, в 25 км. від Борислава. У цій чудовій околиці над Стриєм наш артист працював безпосередньо перед смертю над іконостаєм у тамошній церкві. Нині могила його забута, занушена. Вже чотири роки тому, старенький місцевий парох о. Юліан Ших робив перші заходи, щоб на цій могилі поставити пам'ятник гідний того, хто в ній спочивав.

Аж тепер заснувався в Бориславі комітет, що має на меті зібрати фонди, потрібні на цю гарну ціль. Комітет проектує на день 21-липпа ц. р. у 26-ті роковини смерті поета влаштувати свято покладення угодного каменя під пам'ятник. До місцевого комітету зайшли: о. Іван Личинський, голова; посол А. Максимович, заст. голова; П. Лопата, секретар; І. Яворський, голова „Християнської Громади“ і дир. Народного Банку, скарбник; члени: інж. Р. Кулявський, інж. І. Озаркевич, Т. Дуб і А. Тарнавський.

Зокреми цього повстав комітет у селі Довгім, що працює в порозумінні з бориславським. До нього зайшли: о. Ю. Ших, о. М. Бень з Рибника, В. Диленько, Ю. Яворський, управитель лісів у Майдані.

З першою жертвою на пам'ятник поета поспішило Т-во „Підойма“ в Дрогобичі (50 зол.). — Жертви треба прислати на адресу „Народний Банк“, Борислава, а допискою: на пам'ятник К. Устияновича“. Їх нікада буде оголошений у пресі.

ВІДУКИ ДНЯ.

Доля фейлетоніста.

Вже два фейлетони не приваля мені головний редактор. Прочитав, похвалив і... звернув. Не жаль мені цього, що вони не будуть надруковані, а жаль, що дурно мучився. Ніхто мені за них навіть спасибі не скаже.

Один фейлетон був про свято „Вибуху Амуніції“ на Гол. Двірці, другий про подібність висловів Муссоліні і Бартеля.

— Чому мають — питаю — конфіскувати міркування на тему вибуху амуніції? Вонаж вибухла тому десять літ, а нині це тільки споми.

— Говорить своє. Скофісують за генденцію.

— Нехай буде по нашому. Але фейлетон про Бартеля за що? Адже це факт, що один уступ його інтерв'ю подібний слову в слово до уступу з промови Муссоліні.

— Чи одне в правдиве на світі, а напиши — скофісують.

— Алеж п. Бартель тепер приватна особа.

— Тому вам кажу приватно, що скофісують.

— В такому разі про що писати?

— Вітаеть Бога! І ви про це питаєте? Ви, що кожної ваги мали стільки вражів, переживань!

— Пережилися разом зі мною. Від місяця блукаю по парках, сам як падець.

— То пишть спостереження.

— Не довідуюся вечорами.

— То фантазуйте!

— Не дали святочного.

— Як-то? Не маєте загалом ніякої теми?

— Маю одну, але не знаю, чи буде надаватися до „Діла“!

— Чому?

— Бо трохи небезпечно з огляду на нашу внутрішню цензуру!

— Про що?

— Про бузьків.

— Залезайте, як ви П обробите.

— Власне, що так...

— Ов, то буде тяжко! Ану, розповідajte мені.

— Бачите: в Франції виступили учасники на одному візді проти старосвітського буйства...

— Яко з буйством?

— Ну... якби вам сказати... Що буйство приноситься... ні... ну... що завдяки буйстві помножується рід людський.

— І що?

— І тому треба дітям вже змалечку пояснювати що замотаву історію, відкладаючи гіпотезу з буйством. Хочу на цю тему написати кілька слів.

На мою думку домагаючись учинити в шкідливе, в першу чергу для Франції. Ія і так грозить депопуляцією, а ще як підцуряться до доброго, старого способу, то я зовсім опустію. Це раз. А друге: для невинних і скромних дівчат це було би просто загістьом. На когось тоді зложилось неосторожний крок, колиб не стало бузья? Старий, позитивний дядько спокійно приймає досі всю зину на себе і ні не думає протестувати. Треба, про що хочи написати, це пересторога для нашої густинності. Нехай вона не йде на цю французьку інновацію. Може на ній таксамо але вибгн, як вишайд на інших новинах з Франції. Я, особисто, досі вірю з бузья, вірять у нього мій приятель „Льонько“ і „Шимко“. Чому матеє що віру відбирати своїм найменшим?!

— Маєте рацію, пане товаришу, але я...

— Ви не вірите?!

— Я вірю також, але про те не можете писати. Занадто дражлива справа.

І розплакався над долею фейлетоніста.

Галактіон Чіпка.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 89:00—89:50, канадський долар 88:50—89:50, чеська корона 026:50—027:00, австрійський шілінг 125:50—126:00, румунська лея 005:00—005:50, французький франк 034:50—034:60, швейцарський франк 171:50—172:00, фунт стерлінгів 43:50:00—43:60:00, радянський червонець 17:50—18:00.
Золото: 20 корон 36:35:00—36:40:00, 20 франків 33:20:00—33:40:00, 20 німецьких марок 41:25:00—41:80:00, 10 російських рублів 46:00:00—46:00:00.
Срібло: Австрійська корона 067:00—067:50, австрійський корон 335:00—336:00, австрійський флорен 172:00—175:00, російський рубель 280:00—290:00, копійки за рубель 140:00—145:00.

Збіжжя.

Пшениця двірська 49:50—50:50, пшениця селянська 00:00—00:00, жито галицьке 32:50—33:00, ячмінь галицький броварський 33:00—34:00, ячмінь на млинці 28:00—29:00, ячмінь пастівний 35:50—36:25, овес галицький 29:50—30:00, кукурудза румунська 34:50—35:50, барвади промислова 5:50—5:75, фасоль біла 90:00—120:00.

Лист марш. Пілсудського до прем. Світалського.

У зв'язі із звільненням ген. дивізії Мінкевича зі становища команданта корпусу пограничних сил переняв бюро ДКОП. Щоби оминути сплетні, які кривдали бн ген. Мінкевича, міністр військових справ Пілсудський вислав до прем. Світалського такого листа:

„Прошу пана президента міністрів подати пресі отсе: З приводу звільнення мною команданта КОП: При звільненні ген. Мінкевича я приновив форму, яка може дати причину для глухих сплетень, а ще глухих злоготів і підозрін у відношенні до ген. Мінкевича. Для внясення стверджую, що я приновив цю форму не з якоїнебудь іншої причини, як із тої, що в нашій державі є звичай страшно поширений серед людей, які займають вищі становища, утруднювати своєму наслідникові виконання свого обов'язку. Роблять це дуже легко, коли вважаючи публіч приватно забирати зі собою при відході зі служби різні папери та кореспонденцію, так, що наслідник має наслідки розпочатих попередньо справ без їх початку та мусить присвятити багато часу, щоби зрозуміти нераз малу справу. Звичай цей не лише, що дуже поширений, але доводить до повної затрати держ. етики, так, що справа державної ваги гине зовсім, або лежить у укритті, в найрізкіших складах і складах у зовсім приватних людей. Держава при такій етиці подобає мало що не на публічний дім і то банкрутуючий, з якого кожен виносить що хоче та скриває, стверджуючи, що там мешкає якийсь великий встид. Мушу при цьому завважити, що бодай я один, як відходив зі становища начальника держави, не зробив стилю своєму урядові, але за це й був покараний, бо уряди, що наступили після мене, порозкрадали мої папери, фальшували мої підписи, ба, навіть розікрали мою приватну власність. Тож коли я зробив форму передачі урядування насліднику ген. Мінкевича доволі дразливою для нього, то не тому, щоби я ген. Мінкевича підозрівав у чомусь злому, а тому, що не бачу іншого засобу, як впровадження в державі більш чесних і більш етичних методів життя“. Підпис: Мін. військових справ Йос. Пілсудський.

Наслідник ген. Мінкевича.

„Пшегльонд Веч.“ повідомляє, що в зв'язі з уступленням команданта КОП-у ген. Мінкевича агенти команданта КОП-у з припоручення міністра військових справ Пілсудського переняв інспектор армії ген. Орлич-Дрешер. Іменування наступить у найближчих днях.

Довкола справи ген. Мінкевича.

Ведике зацікавлення викликала у варшавській громадській думі справа ген. Мінкевича. Дуже живо коментують лист марш. Пілсудського до прем'єра Світалського в тій справі. Однак трудно злоготівати, які були причини для зміни команданта КОП-у. Ген. Мінкевич належить віддавна до табору Пілсудського і то ще з передвоєнних часів, коли був боевиком ППС. Кажуть, що до марш. Пілсудського прийшла була делегація в цій справі, але він її не прийняв. Приймав її ген. Карсевич-Токажевський, який по полк. Пристори обняв керівництво справою. справ у міністерстві військових справ. „Роботник“ у статті в зв'язі з листом марш. Пілсудського каже, що признає його заслуги для незалежності Польщі, але нема такої заслуги, яка дозволила би йому безупинно поневіряти нарід, як цілість, представити народу в соймі та сенаті, гурти людей, які але чи добре кермували справами держави. Марш. Пілсудський обвинувачує, що незнані ближче по називах міністри розкрадали держ. скарб, що сойми були кузнями зради й осередками підкупства, що цілі уряди розкрадали приватну власність бувиш. начальника держави і фальшували його підписи. Ніхто не має права обвинувачувати так без назвищ, доказів і консеквенцій для обвинувачених. Так виховується не патріотів, а невінників із собачою покірністю, яких б'ють по лицю, а вони тихо коштають сльози. Проти такої методи виховання все, що здорове в Польщі, мусить запротестувати.

Сніговиця в Америці.

Над стейтом Манітоба, головном над його південною частию, мотунала страшна сніговиця, що в залині Голсона зовсім припинила комунікацію. Около 300 робітників, що є в дорозі до Черчіла і 100 подорожніх, що їдуть із залуви Голсона до Вінніпегу, зовсім відтіяли сніги. Щоби їх рятувати від голодової смерті, влади вислали їм харчі літаками та саніями. запощаючи в собаки.

На господарські теми.

Нинішня господарська скрута.

Коли новий міністр скарбу Матушевський обняв свій уряд, господарські круги очікували від нього аложення декларації щодо напрямів господарської політики. І не диво, бо непевність внутрішньо-політичної, а ще більше господарської ситуації була велика. Тимчасом новий міністр обмежився лиш до повного признання для плучної фінансової політики попереднього уряду прем. Бартеля, бо, мовляв, цей уряд передав новому урядові скарбницю засібною, каси повні, валюту усталізовану. Стверджав те, міністр не заговорив ні словом про господарську ситуацію в краю. Зате заговорили за нього факти життя в американський фінансовий дорадник та член ради Польського Банку п. Девей.

Таким яскравим фактом невідрадного господарського стану в Польщі є зріст векселів протестів, який дійшов в останніх часах до небувалих досі у Польщі розмірів. У самому Польському Банку було запротестованих векселів у місяці лютому 4.61 проц., а вже в березні 5.12 проц., при чому вексельний портфель зріс в березні на 44 мільйони золотих, себто до суми 704 мільйонів. А в приватних банках ситуація куди гірша, бо в березні було запротестованих 10 проц. векселів, а в квітні вже 16 проц.

Образом нинішньої госп. ситуації може служити тіл цим оглядом польський торговельний Менчестер — Лодзь. Марістрат цього міста виготовив статистику запротестованих там векселів. Виходить, що там запротестовано в січні 1929 р. 17.092 штук векселів на суму 2,886.200 зол., в лютому 17.707 штук на суму 2,768.900 зол. в жовтні вже 25.043 штук на 3,320.300 зол., в грудні 25.708 штук на 4,241.100 зол. Але скоки в мін. р. ще не були великі. Зате в січні 1929 року запротестовано 28.251 штук на 5,019.600 зол., в лютому уже 30.444 штук на 5,602.500 зол., а в березні аж 37.317 штук на 7,137.100 зол.

Так отже місяць березень ц. р. став під цим оглядом рекордом, і то не лиш в Лодзі, але й у цілому краю. Очевидно, цього господарство не може витримати і мусить корчитися. Олотносно підпали знижці курси акцій, і то декотрих дуже сильно; в додатку по цілому краю стали аж надто замінними пошукувати доларів у готівці, так, що Польський Банк тратить у кожній декаді поважну кількість левів та валют на рятунок золотого.

А що каже на все те п. Девей? Формально є він тільки дорадником. Але як висланик для охорони амер. позичок він має велику у ціле госп. життя, а подекуди й рішачий вплив на нього. Значить: його слова, як слід умотивовані, не є пустими фразами. Він пропонує уже нині американським банкам, що дали стабілізаційну позичку, рапорт щодо господарської і бюджетної ситуації Польщі за перший квартал 1929 року. Цілість цього рапорту не подає ще досі до публічного відому. Та все таки нині вже не є тайною, що вислідною його аналіз нинішньої госп. ситуації є рада для польського уряду, щоб він та всі залежні від нього госп. чинники ардукували в найближчому часі інвестиційні видатки, бо нових доплівів заграничних готівковит капіталів для оживлення внутрішніх оборотів нема що надіятися.

Таке вирішення справи не відноситься і не може відноситься до приватних підприємств. Але коли ці прив. підприємства, як також прив. банки мають пусті каси і є цілком залежні від державних кредитів, коли кредит дороміє підвищенням відсоткової стои, то і вони мусять занехати інвестиції у підприємствах. Тому я не диво, що вже нині постулає ліквідація та судові надвори підприємств, редукція праці, робітників, словом занепад госп. життя.

І малою потіхою є оптимістичний висказ нового міністра скарбу, що все добре, бо державні каси повні, бо валюта усталізована. Тяжко вже потішати дітьми про розвіз, бо тверде життя креслить свої діяграми. А де тому всьому причина? Кожна криза це не початок, але кінець фальшивого ведення господарки. Нині не є тайною, що це метиться той широко закроний, недоцільний естатизм, ця інвестиційна акція, яка в усіх попередніх роках визначалася фаворитуванням монументальних патріотичних будівель та улаштуванням підприємств на ефект. Бо хіба являє, що цілком не мають господарського значення будови величавих репрезентаційних домів, претарних пам'ятників по містах або дорозі містах у Познані, яка нині коштує вже до 50 мільйонів, тоді, коли загаль населення топить на болотистих дорозах та забатених грунтах, коли маси сільського пролетаріату мусять жити у вогких сутеринах і порах. Хіба не дожить причина до динження народнього господарства такі інвестиції, як мільйони вилали у 86 державних будівель у Холмі, що не витримали пла-

біля дровів на просторі цілої громади. „Звоняк стіпельцук“ одержав кріси і робить варту в селі. Письмом ч. 8330/Мз. з 27. квітня ц. р. старство звільнило „стіпельцук“ і їхні родини від повнених варт та пильнування ліній телефонічної і телеграфічної. В Куриках переводила поліція й около 24 агенти ревізії в кооперативі, читальні (ревізія тривала 5 годин), при чім забрали з кооперативу фактури. У господаря Степана Бурштинського знайдено два старі заржавілі багнети в стрісі. Його арештовано, але вже другого дня випущено. Ревізія переведено у Теофана Ковальського, Степана Комаринського, сина Дмитра і Грицька, Юлька Комаринського, Михайла Масляка, Михайла Семкова, Василя Заричного і у Михайла Дікума. Нічого з них не знайдено. — Вночі по 30 господарів робить службу. Поляки і жиди звільнені. Вербів: Переведено ревізії 27. квітня в кооперативі, читальні та молочарні. Крім цього переведено ревізії у громадян: дир. Петрицького Івана, о. Кушніра, М. Гусака, Дмитра Семчишина і Федька Баковича. Забрали карту України і 2 старі шпальки від авт. В тій громаді нема ані телефонів ані теж телеграфів — тому громада має наразі спокій з вартами.

Зі спортивного життя.

Туристично-Спортове Т-во „Ропник“ в Бориславі розпочало ц. р. сезон копаного м'яча розігранням товариських змагань з Т. У. Р. в Бориславі в дні 1. ц. м. з вислідом 2:2 (2:1). Як на перші змагання, а до того без тренінгу, цей вислід можливий. Треба побажати, щоби „Ропник“ у цьому сезоні вибився на одну з чільніших серед наших спортивних дружин.

Жертви на оселю робітників пера.

ВИКАЗ Ч. 11.

На заклик „Т-ва письменників і журналістів ім. Ів. Франка“ зложили даліше на оселю українських робітників пера: 153) Степан Кузик, Рогатин — 15 зол., 154) о. мітра Олексій Базюк, Львів — 3 ам. дол., 155) д-р Іван Гіжа, Львів — 5 зол., 156) Константин Рубель, Львів — 5 зол., 157) учит. Михайло Зубрей — 3 зол., 158) Роза Флісера, Львів — 2 ам. дол., 159) Іван Манулик, Перемишль — 5 зол., 160) К. Вайда, Перемишль — 5 зол., А. Артинич, Перемишль — 3 зол., 163) В. Блюй, Перемишль — 1 зол., 164) о. О. Кормош,

Перемишль — 5 зол., 165) о. Паславський, Лютовиська — 2 зол., 166) інж. Корженевський, Перемишль — 3 зол., 167) д-р Емген Гриняк, Перемишль — 5 зол. (і кличе: проф. Т. Ставничого, Т. Голічука і Б. Загайкевича), 168) Михайло Косаревський, Варшава — 5 зол., 169) Научний Кружок української гімназії в Станиславові — 30 зол., 170) о. Еронім Моравський, Орове — 10 зол. (і кличе на довільну квоту: о. дек. П. Микелиту в Стебнику, о. Олекс. Хтея в Доброгостові і о. Дан. Бодревича в Уличіні), 171) о. Степан Козолуб, Добриничі (замість святочних побажань) — 5 зол., 172) Дмитро Жук, Адамівка — 5 зол., 173) інж. Теофіл Горницький, Станиславів — 2 зол., 174) Ростислава Зарицька, Козлів — 3 зол., 175) М. Левинський, Дрогобич — 10 зол., 176) Йосиф Туркавський, Самбір — 5 зол., 177) Мих. Пашак, Перемишль — 5 зол., 178) М. Козольський, Стрий — 5 зол., 179) д-р Богдан Пилик, Жабе — 10 зол., 180) Вас. Коваль, учит. в Чорткові — 25 зол. (і кличе дир. Віктора Петрикевича, проф. Адама Миколаєвича і о. Матія Черника), 181) Альбін Добрянський, Волосянка Веа. — 5 зол., 182) інж. Степан Матвійко, Домброва — 5 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Четвер 9-го, г. 3-00 попол. „Шареніч“, оперетка.
Четвер 9-го, г. 7-30 веч. „Борис Годунов“.
П'ятниця 10-го, г. 7-30 веч. „Несподіванка“.
Малий Театр:
Четвер 9-го, г. 3-30 попол. „Варшавський журні“.
Четвер 9-го, г. 7-30 веч. „Поїзд марево“.
П'ятниця 10-го, г. 7-30 веч. „Поїзд марево“.

Кіна.

„Аполло“: „Понад сніг“ (Жеромського).
„Козіосеум“: „Між людини“ і „Пригоди трьох черевани“.
„Лев“: „Любов козака“ (Льва Толстого).
„Маруся“: „Історія кохотки Люба“.
„Оазис“: „Пан Талей“.
„Палас“: „Дон Жуан, що агрішав“.
„Панна на чоловіків“.
„Пан“: „Брудні гроші“.
„Пасаж“: „Демон кохання золота“.
„Фатаморганга“: „Нуждари“ (В. Гіго).
„Химера“: „Люба гвардійка“.

Програма радіо.

П'ятниця 10-го.
Льондон (356). 21-35 Симфонічний концерт.
Париж (1744). 15-45 Концерт.
Берлін (475,3). 20-30 Виходи з оперети.
Відень (519,9). 20-15. Найновіша опереткова музика.
Лейпциг (361,9). 21-00 Сучасні скрипкові сонати.
Міліно (504,2). 20-30. Симфонічний концерт.
Будапешт (545). 19-30. Опера. 20-30 Мужський хор. 23-30 Циганська музика.
Льондон (356). 16-20 Оперетка.
Москва (1442,3). 16-00. Гебрайська музика.
Київ (775). 18-10. Легкий концерт для села.
Харків (1680). 18-30. Опера.
Варшава (1395,1). 20-15 Симфонічний концерт.
Братислава (277,8). 16-30. Концерт.
Субота 11-го.
Льондон (356). 19-30 „Ісландська халджа“.
Париж (1744). 17-44 Музична вечирка.
Берлін (475,3). 16-30 Популярний концерт.
Відень (519,9). 18-30 Пісні та дуети.
19-30. Опера.
Мюнхен (536,7). 20-00. Веселий вечір.
Міліно (504,2). 20-30. „Пісня ді Шаконі“ опера Доніцеті.
Будапешт (545). 19-00. Серики Загурецький і співачка Діосі. 22-35. Циганська музика.
Давентрі (482,3). 22-20. Концерт сольо квінтет.

Ленінград (1000). 14-30. Камерний концерт. 19-30. Оперетка.
Москва (1442,3). 16-00. Опереткова музика.
Київ (775). 20-00. Симфонічний концерт.
Харків (1680). 17-00. Камерний концерт.
Варшава (1395,1). 20-30. „Ах, на весна“ оперетка Штрауса. 22-30. Музика до танців.
Познань (379,5). 24-00. Нічний концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Український театр під дир. І. Когутяка.

Сказат:

П'ятниця 10.V. — „Король життя“.
Субота 11.V. — „Витрест“.
Неділя 12.V. — „Ой не ходи Грицю“.
Понеділок 13.V. — „Маруся Богуславка“.
Второк 14.V. — „Пташки в Тиролі“.
Середа 15.V. — „Кума марті“ (премера).
Четвер 16.V. — „Пан Гаардовський“.
П'ятниця 17.V. — (прамальна вистава) „Міразе Ефрос“.

Колоділка:

П'ятниця 17.V. — „Запорожець за Дунаєм“.

Тернопіль:

Субота 18.V. — „Кума марті“.
Неділя 19.V. — „Король життя“.
Понеділок 20.V. — „Пташки в Тиролі“.

Агрономічно-Технічне Т-во „Праця“ ім. Івана Левинського — у Львові, Ринок ч. 10. П'ят. — узагальне з приводу 10. річниця смерті б. п. проф. Івана Левинського Святоцн Аладемію — і просить П. Т. Громадян, що стоїли близько особи б. п. Ів. Левинського, щоб подавали відомості про нього, а з окрема про його суспільну та гуманітарну діяльність на адресу вище наведеного Т-ва. — Старшина. 1074 2-4

Жіночі Сходили з приводу Дня Української Матері відбуваються в суботу дня 11. п. м. о год. 6. вечером в селі Бесиді. На порядку дня реферат п-ні М. Струтинської п. з. „Материнство у феміністичному світогляді“. За Комітет: М. Рудницька, О. Шепарович. 1984 1-2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ВСІЛЛЯХ годинникарсько-жувієрських робіт виконує найстаранніше Діагностика-Розважальні Львів (Готель Жорна) вул. Академічна ч. 2. 1366 а) 48-2

ГОДИННИК ВАШ буде найкраще направлений у найбільшій годинникарській роботі Івана Зельтенрайха. Львів, пл. Маріївська ч. 5. — З проміжні просямо репаратії прислати поштою. — Старомодні дамські годинники переробляємо на ручні. 3 6 161-2

РУТИНОВАНИЙ концентрат д-р прав. гласне негайно місця. Зголошення в адм. „Діла“ під „Концентрат“ 1980 1-3

ЗАЛІЗНИ ЛІЖКА з матеріальними викладами 3 столики, 3 шафи зі зеркалами, 3 нічні шафи, з жаркувоними багнями, в добріх стані, дешево продає Народна Гостиниця. 1982 1-8

ПОШУКУЄТЬСЯ Іспит. кінооператора до мандрівного кіно по селат Кружок Рідної Школи — в Чорткові (Україна). 1945 2-3

ПЛІСНІ, гафти, мережки, енді, взори, ласкувальні, М. Козловська, Львів, Академічна 22. 1-6

МУЖЧИНА в середній віці, незалежний, дуже добре ситуований шукає до заряду домогосподині безлітної, інтелігентної, пристійної, середнього росту і по можливості музичної до літ 35. Зголошення з референціями і фотографією за зворот якої речі словом чести, прошу слати на адресу: О. Зборовський Мразниця ад Борислав для Н.Н. 1981 1-2

ДІВЧИНУ до сприяння готельних кімнат негайно прийме Народна Гостиниця. 1982а) 1-2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст безпартійний, серпні і жовтня

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 5-24

АДВОКАТ

Д-р Володимир Безпалько

1983 відкрив канцелярію 1-2
в КОПИЧИНЦЯХ

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Синьгуська ч. 17. П. п.

Скріплювання хитаючихся зубів пломбівання й лининання зубів без болю. Штучні зуби в латку і золоті після найновішої системи. Пациєнтів з провісній подагоджується в найкоротшому часі. П. І. Урядовим і студентам значна знижка. 1932 на Тел. 65-73. 3-4

зол. 6-50 ГОДИНИК АНГРЕ зол. 6-50

швейцарський з гарантією тільки у **Б. ГРИМБЕРГА** Львів, Синьгуська 4.

:: СКЛО :: ПОРЦЕЛЯНА КРИШТАЛИ

ПОРУЧАЄ

НОВООТВОРЕНИЙ СКЛАД

ОЛЕКСАНДРА ОНИСЬКА

Львів, вул. Галицька ч. 20.

883 Тел. 69-75 (Ріг Валової) 33-7

Погоулянка

Вже відчинена

ріг вул. КОХАНОВСЬКОГО
трамваєм ч. 3, 6, 7,

РЕСТОРАН

знамениті сніданки, обіди, підвечірні, вечері і т. п.
Кухня під власною управою. 1987

ДАНСІНГ
щодня вечером, в неділі і свята також передпол.
Властитель ІОСИФ МАРШАЛОК.

Міське газове заведення

Тел. 43. у ЛЬВОВІ, вул. Газова 28. Тел. 43.

виконує:

ГАЗОВІ ІНСТАЛЯЦІЇ на догідні сплати в ратах.

і доставляє по конкурентних цінах

КОКС

до опалювання, центральних опрівань і кувань
ПРЕПАРОВАНУ СМОЛУ
до дахів і консервації дерева

1985 **АМОНЯК** хемічно чистий і для аптук і
СКРОПЛЕНИЙ АМОНЯК для холоділень.